

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL GALAȚI
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Decizia Nr. 2728

Ședința publică de la [REDACTED] 2012

Completul compus din:

PREȘEDINTE dr. [REDACTED]

Judecător [REDACTED]

Judecător [REDACTED]

Grefier [REDACTED]

La ordine fiind soluționarea recursului declarat de pârâtele DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE Brăila și ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE Brăila, ambele cu sediul în str. Delfinului nr. 1, jud. Brăila, împotriva sentinței nr. 2820/[REDACTED].2011 pronunțată de Tribunalul Brăila în dosarul nr. [REDACTED]/2011.

La apelul nominal făcut în ședința publică a răspuns intimatul P.F.A. [REDACTED] Grădinaru Ioan Florin, lipsă fiind recurentele Administrația Finanțelor Publice Brăila și Direcția Generală a Finanțelor Publice Brăila.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, după care;

Intimatul P.F.A. [REDACTED] Grădinaru Ioan Florin precizează că nu mai are alte cereri.

Nemaifiind alte cereri de formulat, Curtea constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul în dezbateri.

Intimatul P.F.A. [REDACTED] Grădinaru Ioan Florin, față de motivele expuse pe larg în concluziile scrise pe care le depune la dosar, solicită respingerea recursului ca nefondat.

Depune la dosar copia raportului de expertiză întocmit în dosarul Tribunalului Brăila nr. [REDACTED]/2009 și la solicitarea instanței, rezoluția de neîncepere a urmăririi penale din data de [REDACTED].2010.

CURTEA

Asupra recursului în contencios de față;

Din examinarea actelor și lucrărilor dosarului, Curtea a reținut următoarele;

Prin acțiunea înregistrată sub nr. [REDACTED]/2011, Tribunalul Brăila, reclamantul [REDACTED] a chemat în judecată pe pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Brăila și Administrația Finanțelor Publice Brăila solicitând ca prin hotărârea ce se va da să se dispună anularea deciziei nr. [REDACTED]/2011 precum și a deciziei nr. [REDACTED]/2009.

A susținut reclamantul că prin decizia de impunere nr. [REDACTED].2009, organul de inspecție fiscală a stabilit în sarcina P.F.A. [REDACTED] obligații fiscale suplimentare în sumă de totală de [REDACTED] lei, din care impozit pe venitul net anual în sumă de [REDACTED] lei și accesorii eferenta în sumă de [REDACTED] lei, motivând în fapt că în anul fiscal 2006 au fost înregistrate în registrul de încasări și plăți contravaloarea unor facturi fiscale care nu îndeplinesc calitatea de documente justificative, deoarece la rubrica furnizor este înscrisă societatea S.C. [REDACTED] S.R.L., în evidența căreia acestea nu au fost înregistrate, iar în perioada 01.01.2005-31.12.2006 aceasta a avut ca obiect de activitate comerțul cu legume și fructe, cod CAEN 4631.

În drept, organul fiscal de inspecție fiscală și-a motivat constatarea pe prevederile art. 6 din Legea nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, art. 48 alin. 4 lit. a din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, art. 9 alin. 1 lit. c din Legea nr. 241/2005, art. 119 alin. 1 din OG nr. 92/2003, republicată cu modificările și completările ulterioare.

Din raportul de inspecție fiscală nr. [REDACTED] 2009 a rezultat că, urmare verificărilor efectuate pentru anul 2006, s-a constatat că au fost înregistrate în registrul de încasări și plăți facturi fiscale în care la rubrica furnizor este înscrisă S.C. [REDACTED] S.R.L., iar la rubrica denumirea produselor sau serviciilor s-a înscris în factura nr. [REDACTED] 2006 – analiză, proiectare, elaborare baze de date, aplicație Lohn, iar în factura nr. [REDACTED] 2006 – proiectare și realizare baze de date personalizate aplicație de gestiune.

Având în vedere că prin adresa nr. [REDACTED] 2009, D.G.F.P. județul Ilfov a înaintat organului de inspecție fiscală procesul-verbal încheiat în data de 28.01.2009 la firma S.C. [REDACTED] S.R.L., din care rezultă că în perioada 01.01.2005-31.12.2006 această societate a desfășurat doar activitatea de comerț cu ridicata al fructelor și legumelor, neavând în obiectul de activitate organizarea de programe de pregătire profesională, precum și faptul că aceasta nu a întocmit și nu a înregistrat în evidența contabilă facturile fiscale către P.F.A. Grădinariu Ioan Florin, organul de inspecție fiscală a considerat că facturile fiscale nu îndeplinesc calitatea de documente justificative neavând la bază operațiuni reale și în consecință, a considerat cheltuielile ca fiind nedeductibile fiscal.

Împotriva acestei decizii în termen legal, reclamantul a formulat contestație prealabilă susținând că situația de fapt descrisă de organul de inspecție fiscală nu corespunde cu realitatea, deoarece motivele de fapt prezentate în raportul de inspecție fiscală nu intră în obligația nici unui agent economic care achiziționează produse sau servicii pentru activitatea proprie.

Astfel, conform normelor legale, nu avea obligația și nici dreptul de a solicita furnizorului să-i prezinte certificat emis de Camera de Comerț pentru a vedea dacă au fost sau nu înregistrate facturile fiscale, acest lucru fiind răspunderea vânzătorului și nicidecum a cumpărătorului.

De asemenea, organul de control a omis să precizeze în raportul de inspecție fiscală faptul că S.C. [REDACTED] S.R.L. avea în cadrul obiectelor secundare de activitate codul 4741 – „Comerțul cu amănuntul al calculatoarelor, unităților periferice și software-ului în magazine de specialitate”, luând în considerare doar elementele care au convenit.

Motivele de drept invocate de către organul de control în raportul de inspecție fiscală nu au nicio legătură cu situația de fapt așa cum a fost prezentată.

Astfel, prevederile art. 6 din Legea nr. 82/1991, face referire la documentele care stau la baza înregistrărilor contabile și care sunt consemnate de către cel care efectuează o operațiune economico-financiară (ex. bon de consum, nota de recepție, etc.), ori în acest caz facturile fiscale au fost acte emise de către furnizor.

Contestatoarea a susținut și că atât în raportul de inspecție fiscală cât și în decizia de impunere, organul de control a considerat nelegală cheltuiala pe motiv că facturile nu sunt documente justificative pentru a fi înregistrate în evidența fiscală a P.F.A. [REDACTED], ori facturile fiscale care atestă faptul că a achiziționat software de specialitate, îndeplinesc toate condițiile pentru a fi

documente justificative, fiind originale, emise de Imprimeria Națională, având toate datele de identificare atât ale furnizorului cât și ale beneficiarului, inclusiv ștampila firmei furnizoare.

Prin decizia nr. [REDACTED] 2011, pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Brăila a respins ca neîntemeiată contestația formulată, motivat de faptul că în mod corect și legal organul de inspecție fiscală a considerat facturile fiscale ca nefiind documente justificative, deoarece la rubrica emitent nu este înscrisă denumirea societăților care le-au achiziționat, ci a unei societăți care nu a emis niciodată către contestatoare astfel de documente.

Contestatorul a înțeles să atace această decizie solicitând anularea ei și exonerarea de la plata diferenței de impozit și a obligațiilor accesorii, întrucât cheltuielile efectuate și dovedite prin înscrisurile prezentate îndeplinesc toate condițiile pentru a fi considerate deductibile.

Prin întâmpinarea formulată, intimata Direcția Generală a Finanțelor Publice Brăila a solicitat respingerea contestației ca nefondată, în cauză fiind încălcate dispozițiile Legii nr. 82/1991 (art. 6) și Legea nr. 571/2003 art. (48 alin. 4 lit. a) privind înregistrarea în mod eronat a unor cheltuieli ca fiind deductibile.

În urma analizării probelor administrate prin sentința nr. 2820/[REDACTED] 2011, Tribunalul Brăila a admis contestația formulată de reclamantul P.F.A. [REDACTED] și a dispus anularea deciziei contestate cât și a actelor subsecvente, respectiv decizia de impunere și raportul de inspecție fiscală.

În motivarea sentinței instanța de fond a reținut faptul că toate facturile care au stat la baza achizițiilor efectuate au fost întocmite cu respectarea dispozițiilor legale iar furnizorii erau activi din punct de vedere fiscal.

Împotriva acestei hotărâri a declarat recurs pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Brăila care invocând încălcarea de către instanța de fond a disp. art. 204 pct. 9 din Codul de procedură civilă a solicitat modificarea acesteia și în rejudecare să se dispună respingerea contestației reclamantului motivat de faptul că instanța de fond a analizat toate facturile doar din punct de vedere al existenței materiale a acestora și a datelor înscrise fără să rețină faptul că în urma efectuării cercetărilor penale s-a constatat că tranzacțiile respective nu reprezentau operațiuni comerciale.

Curtea analizând recursul de față prin prisma disp. art. 304¹ Cod procedură civilă, îl consideră ca nefiind fondat pentru motivele pe care le vom arăta în continuare.

Potrivit prevederilor legale aplicabile în cauză, documentele care stau la baza înregistrărilor în contabilitate pot dobândi calitatea de document justificativ numai în condițiile în care furnizează toate informațiile prevăzute de normele legale în vigoare.

Documentele provenite din relațiile de cumpărare a unor bunuri de la persoane fizice pot fi înregistrate în contabilitate numai în cazul în care se face dovada intrării în gestiune a bunurilor respective.

În cazul în care documentele respective se referă la cheltuieli pentru prestări de servicii efectuate de persoane fizice impuse pe bază de norme de venit, pentru a fi înregistrate în contabilitate, acestea trebuie să aibă la bază contracte sau convenții civile, încheiate în acest scop, și documentul prin care se face dovada plății.

Factura fiscală trebuie să conțină obligatoriu informațiile prevăzute la art. 155(8) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile pct. 2 din anexa nr. 1 a O.M.F.P. nr. 1850/2004, prevederi în vigoare la data înregistrării acestora printre care se regăsesc informațiile privind numele, adresa și codul de identificare fiscală ale persoanei care emite factura.

Așa cum a reținut și instanța de fond, facturile fiscale care au stat la baza achizițiilor efectuate și care au fost analizate de organul de control au fost întocmite cu respectarea disp. art. 155 pct. 5 din Legea nr. 571/2003 cuprinzând toate informațiile prevăzute de textul de lege arătat mai sus.

Este de reținut faptul că în cauză au fost efectuate și cercetări penale și prin Rezoluția pronunțată la data de 27 august 2010 s-a dispus neînceperea urmăririi penale față de reclamant, reținându-se că acesta la momentul efectuării tranzacțiilor și înregistrarea în contabilitate a facturilor în discuție nu a cunoscut faptul că aceste documente erau completate cu date nereale la rubrica „emitent”.

Și din concluziile raportului de expertiză întocmit la solicitarea organelor de urmărire penală rezultă că facturile în discuție au fost întocmite cu respectarea disp. art. 155 din Legea nr. 571/2003, furnizorii erau activi la datele înscrise în facturi iar cheltuielile au fost efectuate în scopul realizării de venituri impozabile.

Față de situația de fapt expusă mai sus, a dispozițiilor legale enumerate, cât și față de probele administrate, Curtea, în temeiul disp. art. 312 din Codul de procedură civilă, urmează să respingă ca nefondat recursul pârâtei.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

ÎN NUMELE LEGII

DECIDE:

Respinge ca nefondat recursul declarat de pârâtele DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE Brăila și ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE Brăila, ambele cu sediul în str. Delfinului nr. 1, jud. Brăila, împotriva sentinței nr. 2820/16.12.2011 pronunțată de Tribunalul Brăila în dosarul nr. [redacted]/2011.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică de la [redacted] 2012.

Președinte,

[redacted]

Judecător,

[redacted]

Judecător,

[redacted]

Grefier,

[redacted]

Red. [redacted] 2012

Tehnored. [redacted] / 2 ex. [redacted] 2012

Fond: [redacted]